

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4T/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120014796
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Korbeľová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120014796.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Eva Korbeľová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. 07. 2021 v Banskej Bystrici, takto

r o z h o d o l :

K.. E. N. E. N. Í. V. I. U. Á. , nar. XX. XX. XXXX v F. F., trvale bytom L. Z. XXXX/XX, F. F., korešpondenčná adresa Post Box 15, Banská Bystrica

u z n á v a s a v i n n o u , ž e

spoločne vylákali s už v tejto veci právoplatne odsúdeným R. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XX/X, F. F. - C. od T. Y. V., trvale bytom V.Č. XX, sumu 3.000,- € pod zámienkou zakúpenia a dopravenia osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia Scout 4x4 zo zahraničia, pričom po vzájomnej dohode dňa 12.02.2016 uzatvorili poškodený Y. V. a právoplatne odsúdený R. L. na notárskom úrade JUDr. Pavla Jombíka v Banskej Bystrici Zmluvu o kúpe a dovoze vozidla Škoda Octavia Scout 4x4, rok výroby 2009 s príslušnou výbavou vozidla špecifikovanou v tejto zmluve a poškodený Y. V. v zmysle splnomocnenia zo dňa 12.02.2016 splnomocnil právoplatne odsúdeného R. L. k preprave vozidla a k vykonaniu úkonov spojených s kúpou a prepravou vozidla a za týmto účelom poškodený Y. V. odovzdal sumu 3.000,- € obžalovanej K.. E. N., ktorá sprevádzala právoplatne odsúdeného R. L. na stretnutie s poškodeným Y. V.Č., nakoľko vystupovala ako účtovníčka spoločnosti zaoberajúcej sa dovozom vozidiel zo zahraničia a taktiež podpísala už uzatvorenú Zmluvu o kúpe a dovoze vozidla, avšak obaja obvinení nemali od začiatku v úmysle požadované auto pre poškodeného Y. V. doviezť, vozidlo pre poškodeného Y. V. nezabezpečili, z odovzdanej zálohy mu bola vrátená suma 50,- € napriek tomu, že termín dodania vozidla, resp. vrátenia celej poskytnutej zálohy v prípade nedovozenia vozidla bol do konca februára 2016, čím týmto spoločným konaním obžalovanej K.. E. N. a právoplatne odsúdeného R. L. bol poškodený Y. V. uvedený do omylu a bola mu spôsobená škoda vo výške 2.950,-€,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l a

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa jej ukladá :

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa určuje skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 09. 12. 2020 bola súdu doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv 236/18/6601-54 zo dňa 09. 12. 2020 na R. L. E. K.. E. N., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Súd vo veci vydal dňa 15. 01. 2021 trestný rozkaz č.k. 4T/84/2020-26, pričom tento sa stal voči obvinenému R. L. právoplatný dňa 02. 02. 2021. Obvinená K.. E. N. podala voči nemu odpor, ktorý bližšie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá obžalovaná K.. E. N., ako v prípravnom konaní, tak aj pred súdom sa ku skutku jej kladenému obžalobou za vinu nedoznala, jeho spáchanie v celom rozsahu poprela. Popísala, že pred skutkom uvedeným v obžalobe s pánom L. nemala žiadnu spoluprácu, bol to jej známy, ktorý pomáhal pri prestavbe domu keď žila v K. L. a z jej strany sa jednalo len o priateľskú výpomoc, keď ju R. L. požiadal, aby išla s ním na stretnutie. Prišli na parkovisko pri Privat banke, tam sa stretli s Y. V. a jeho synom. Následne pán L. išiel s pánom V. na notársky úrad, pričom ona čakala na parkovisku. Vtedy syna pána V. neregistrovala. Keď sa vrátili na parkovisko, tak pán V. požiadal svojho syna a ju, aby sa na notársky overenú zmluvu uzavretú medzi Y. V. a R. L., podpísali ako svedkovia odovzdania peňazí ním pánovi L.. Toto videla, R. L. jej ani potom peniaze neodovzdal a nevedela sa vyjadriť, čo sa s nimi stalo. Jednoznačne poprela, že by peniaze prevzala ona. Občianske preukazy si fotili navzájom, ale nevedela uviesť kto pripravil doklady, na ktorých podpisy boli overené u notára. Záverom uviedla, že Y. V. sa nikdy od nej nedomáhal vrátenia peňazí a to čo vypovedal svedok-poškodený Y. V. bolo klamstvo a preto podala na neho aj trestné oznámenie za krivé obvinenie. K výpovedi svedka N. V. uviedla, že jeho výpoveď obdobne nebola pravdivá, pretože ako svedkovia zmluvu spolu podpísali na parkovisku, nie pred notárom.

Svedok - poškodený Y. V., vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, pričom k veci uviedol, že niekedy v roku 2016 našiel na internete inzerát, v ktorom bola ponuka na predaj vozidla Škoda Octavia, ktoré chcel. Preto zavolať na telefónne číslo uvedené v inzeráte, kde sa mu ozval pán, ktorý sa mu predstavil ako pán L. a ten mu povedal, že dováža vozidlá z Holandska, že nemá hotovosť, preto potrebuje zálohu na dovoz vozidla 6.000 €, pričom on mu povedal, že mu dá len 3.000 €, čo bola polovica hodnoty vozidla. On sa s pánom L., s ktorým telefonoval, nestretol nikdy osobne. Dohodli si termín a miesto prevzatia zálohy. V ten deň ako mal ísť do Banskej Bystrice zavolať pánovi L. a ten mu povedal, že nemôže na stretnutie prísť, ale že na stretnutie príde jeho účtovníčka pani N., na ktorú jej dal telefónne číslo spolu s jeho bratrancom, ktorý dovezie to auto zo zahraničia. Na stretnutie on prišiel spolu so synom, ktorého si zobral ako svedka a tam na parkovisku stretli pani N., bratranca pána L. - R. L.. O tom, kde je najbližší notár im povedala pani N. a tak tam išli vozidlom za ňou. Všetci štyri z auta vystúpili a všetci štyria išli k notárovi, pričom všetky papiere, ktoré mali u notára podpísať mala pani N.. On zaplatil notárovi ešte aj poplatok za overenie ich podpisov u notára na Kúpno - predajnej zmluve a splnomocnení, kde údaje o jeho osobe si v týchto dokladoch vpisoval on sám a údaje o p. L. zrejme pani N.. Po podpise dokladov u notára ním a pánom L. vyšli na parkovisko, kde žiadal od pani N. potvrdenku o zaplatení peňazí, keďže je účtovníčka a to aj s pečiatkou. Vtedy mu povedala, že potvrdenku nemá, ani pečiatku, pretože majú len jednu pečiatku a tú má v zahraničí pán L., pričom ho ubezpečila aby sa nebál, že to robia už dlhší čas, že týmto spôsobom dovážajú zo zahraničia autá. Na to ju požiadal, aby podpísala ako svedok Kúpnu zmluvu a taktiež jeho syn, čo bolo už na parkovisku pri notárovi. Potom odovzdal peniaze - hotovosť vo výške 3.000 € pani N.. On so synom sadli do auta a každý išiel svojou cestou.

Keď sa zmluva nenaplnila, a teda predmet kúpi nedodal, volal viackrát L. aj pani obžalovanej, niekoľkokrát mu zdvihla telefón, pričom povedala, že nevie kde sa nachádza vozidlo, ani čo s ním je, stále sa vyhovárali, že auto je pokazené, že sa auto pokazilo po ceste z Nemecka. Zároveň mu dali číslo na R. L., ktorý bol prítomný aj na hlavnom pojednávaní ako svedok, a ktorý mu následne vrátil 50 € s poznámkou, že to bolo vrátenie zálohy. Uvedené ho nahnevalo a následne podal trestné oznámenie, nárok na náhradu škody si uplatnil voči R. L. a podal na neho civilnú žalobu. Nevedel uviesť, prečo si neuplatňoval aj nárok na náhradu škody voči obžalovanej, pretože na to mal právneho zástupcu. K veci ďalej uviedol, že v podstate vedel čo bolo obsahom kúpnej zmluvy zo dňa 12. 02. 2016, avšak nevedel presne uviesť, čo tam bolo napísané ohľadom vyplatenia zálohy, resp. komu mala byť táto vyplatená. Poškodený trval na tom, že peniaze prevzala osobne pani N.. V trestnom oznámení, označil pána L., ktorý mu mal auto doviesť. To či R. L., ktorý bol prítomný na hlavnom pojednávaní bol skutočne R. L., s ktorým telefonoval ohľadom vozidla nevedel uviesť, pretože ho nikdy osobne nevidel. Zotrval na tom, že reálne peniaze odovzdal do rúk obžalovanej, pričom v civilnom konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 7C/152/2016 bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý za neho podal žalobu voči už právoplatne odsúdenému R. L.T. V závere výpovede uviedol, že chcel len, aby sa mu vrátili finančné prostriedky.

Na odstránenie rozporov zistených z listinných dôkazov a výpoveďou poškodeného na hlavnom pojednávaní ohľadom jeho tvrdenia v podanom trestnom oznámení, kde bolo ním uvedené, že zálohu vyplatil R. L. vo výške 3000 €, sa poškodený bližšie vyjadriť nevedel, vzhľadom na odstup času, keďže skutok sa stal v roku 2016.

Svedok N. V., syn poškodeného sa tiež odvolával na svoju výpoveď z prípravného konania a uviedol, že rozhovor medzi jeho otcom, obžalovanou a R. L. nepočúval, ale pani N., ktorá sa predstavila ako účtovníčka nejakej firmy, bola priamou účastníčkou ich rozhovoru. Videl, že otec odovzdal financie pani N.. Čo sa týkalo jeho účasti, svojím podpisom na zmluve mal potvrdiť prevzatie otcových peňazí cudzou osobou, keďže sa nejednalo o málo peňazí. Akú listinu podpisoval, resp. o akú zmluvu sa jednalo nevedel uviesť, pretože otcovi veril. Jej obsah nepoznal. Pamätal si, že ako svedok podpisoval zmluvu u notára vo vnútri, avšak detaily si na odstup času nepamätal, najmä či dal pred notárom občiansky preukaz.

Vzhľadom na to, že svedok R. L., ktorý už v tejto trestnej veci bol trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/84/2020 zo dňa 15. 01. 2021, dňa 02. 02. 2021 právoplatne odsúdený, súd vykonal vo vzťahu k nemu poučovaciu povinnosť a tento v procesnom postavení svedka uviedol, že obžalovanú pozná, avšak nemajú žiadny vzťah. Ku spáchanému skutku uviedol, že chodil pre druhu pani obžalovanej, K. L. (nar. XX.X.XXXX) takýmto spôsobom vyberať peniaze. Keď išiel za pánom V., nevedel prečo s ním išla aj obžalovaná. S istotou nevedel povedať, kto pripravoval kúpnu zmluvu, zrejme to bola obžalovaná, pretože ju táto doniesla. Keď poškodený odovzdával finančnú hotovosť, bol prítomný on aj obžalovaná, ktorá ich prevzala. Po stretnutí mu obžalovaná finančnú hotovosť nevydala. V rámci stretnutia vystupovala obžalovaná ako osoba, ktorá sa stará o peňažné prostriedky, ako účtovníčka. Telefónne čísla boli uvedené na neho. To či poškodený telefonoval s ním alebo L. K. L. (druhom obžalovanej) si nepamätal. Celé to zorganizoval, a síce už od podania inzerátu, K. L.. Bližšie okolnosti, ktoré predchádzali stretnutiu s pánom V. si nepamätal, a teda či mu K. L. volal, že má ísť s pani N. alebo či tento s pani N. prišli za ním domov a jeho poslali za pánom V.. Pamätal si však, že v deň spáchania skutku, podpisoval nejaké dokumenty, ktoré tiež podpísala aj obžalovaná. Listinu nečítal, ale bolo povedané, že jej obsahom bol dovoz auta. Súdu zároveň potvrdil, že aj v minulosti toto isté vykonával pre K. L., vo veciach konaniach vypovedal, kde bolo poškodených asi 12-13. Skutočnosť, či sa predchádzajúcich stretnutí zúčastnila aj obžalovaná osobne, s presnosťou nevedel uviesť, avšak pri stretnutí s poškodeným V. bola. Na otázku obžalovanej svedok odpovedal tak, že predmetnú kúpnu zmluvu podpísal preto, lebo K. L. tlačil tak na neho, ako aj na ňu. Peniaze pre K. L. chodil vyberať z toho dôvodu, že ho do toho namočil, čím ďalej to bolo horšie a nedalo sa z toho už vycúvať. Pre K. L. pracoval na základe pracovnej zmluvy, túto predložil aj na polícii. V zmluve K. L. ako konateľ uvedený nebol, uvedený bol Y. L.V., firma mala názov Certina s.r.o.. Svedok tam pracoval v pozícii obchodného zástupcu. Aký názov firmy uviedla pani N., keď sa mala predstaviť ako účtovníčka si už nepamätal, ale určite uviedla názov, ktorý si vymyslela.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, na č.l. 152-187, správami o povesti č. I. 200, výpisom z ÚEP MV SR č. I. 204, odpisom RT č. I. 202, lustráciami súdu č. I. 222-260, trestným

rozkaz č.l. 263-265, odporom voči TR čl. 267, 269-271, lustráciami GP zo dňa 13.7.2021, po prečítaní ktorých neboli stranami vznesené žiadne námietky, ani pripomienky.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

V kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. sa podvodu dopustí ten kto spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu, ktorou sa rozumie v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. suma dosahujúca najmenej desaťnásobok škody malej - teda škody prevyšujúcej 2.660 €.

Z ustanovenia § 221 Tr. zák. vyplýva, že objektom trestného činu podvodu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Jedná sa nielen o veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva, pričom cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu.

Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu podvodu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu. Za omyl potom možno považovať rozpor medzi predstavou podvádzanej osoby a skutočnosťou.

Uvedenie niekoho do omylu tak predstavuje konanie, ktorým páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci a do omylu je možné iného uviesť aj zamlčaním podstatných skutočností, v dôsledku čoho nemá podvádzaná osoba znalosť o podstatných skutočnostiach dôležitých pre svoje rozhodnutie o majetkovej dispozícii. O omyl teda pôjde i vtedy, keď podvádzaná osoba nemá o dôležitej skutočnosti žiadnu predstavu alebo sa domnieva, že sa nemá čoho obávať (zo strany podvádzajúceho). Musí ale ísť o také skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce, podstatného (zásadného) charakteru, ktoré by viedli, pokiaľ by boli poškodenému známe k tomu, že by k majetkovej dispozícii zo strany poškodeného alebo podvádzaného nedošlo.

Medzi omylom u podvádzanej osoby (alebo jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností) a majetkovou dispozíciou, ktorú vykoná oklamaná a v jej dôsledku vzniknutou škodou u poškodeného a obohatením sa páchatel'a, prípadne aj inej osoby, musí byť príčinná súvislosť. Pre kauzálny nexus stačí, keď je omyl konajúceho pri majetkovej dispozícii len jedným z dôvodov jeho konania, nemusí to teda byť jediný dôvod.

Čo sa týka škody, škodou na cudzom majetku sa rozumie ujma majetkovej povahy či už vo forme zmenšenia majetku alebo vo forme ušlého zisku, pričom obsahom škody v danom prípade boli konkrétne peňažné čiastky vylákané podvodne. V tomto prípade je spôsobenou škodou celá vylákaná suma a to bez ohľadu na to, či páchatel' neskôr vrátil vylákané peniaze alebo ich časť poškodenému. Takéto vrátenie peňazí sa považuje len za náhradu spôsobenej škody alebo jej časti.

Subjekt tohto trestného činu je všeobecný, teda páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba, ktorá vyvolala omyl alebo využila omyl iného, v dôsledku ktorého oklamaná osoba vykonala majetkovú dispozíciu, ktorou došlo ku škode na cudzom majetku a k obohateniu páchatel'a alebo inej osoby.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, teda na jej naplnenie musí byť preukázané, že obžalovaný už od počiatku konal s úmyslom uviesť veriteľa do omylu, aby sa na jeho škodu v danom momente obohatil. Pre trestnosť trestného činu podvodu priamo zo zákona vyžaduje preukázanie úmyselného zavinenia páchatel'a (§ 15 písm. a), b) Tr. zák.) vo vzťahu k naplneniu zákonných znakov základnej skutkovej podstaty a ďalej preukázanie konania páchatel'a, a to aj vo forme nedbanlivosti (§ 16 písm. a), b) Tr. zák.) vo vzťahu k inej skutočnosti, ako k okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby, t.j. vo vzťahu ku kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu - obzvlášť závažného zločinu (§ 38 Tr. zák.).

Z uvedeného je zrejmé, že záver o zavinení páchatel'a musí byť vždy preukázaný výsledkami dokazovania a musí z nich aj logicky vyplynúť. Záver o subjektívnych znakoch trestného činu, ktorý je

záverom právnym, sa musí zakladať na skutkových zisteniach vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako, ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre tento právny záver, sú predmetom dokazovania práve tak, ako ostatné okolnosti naplňajúce znaky trestného činu. Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nie je možné vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale na zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska.

Podľa § 15 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle. Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozmenný s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane. Uzrozmennenie sa tu chápe ako najnižšia zložka vôle.

So zreteľom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov Trestný zákon neprikladá apriori žiadnemu dôkazu zvláštny význam. Nie je preto možné len zo skutočnosti, že obžalovaný skutok poprel, resp. spochybnil jeho zavinenie, vyvodiť, že zistenie úmyselnej formy zavinenia neprichádza v úvahu. Úmysel, tak ako iné formy zavinenia, je možné zistiť aj na podklade iných dôkazov, nielen z priznania obžalovaného.

Čo sa týka obžalovanej, tak v prípravnom konaní, ako i v konaní súdnom, neboli u nej zistené žiadne skutočnosti, ktoré by ju zbavovali trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok v zmysle § 22 a nasl. Tr. zák. a taktiež neboli zistené prekážky trestného stíhania podľa § 9 Tr. por.

Na základe takto vykonaného dokazovania a v zmysle zásad stanovených v § 2 ods.10 Tr. por. a § 2 ods.12 Tr. por., po ich vyhodnotení jednotlivo každý dôkaz zvlášť, ako i v ich súhrne, mal za to, že u obžalovanej K.. E. N. došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., z ktorého dôvodu ju súd uznal vinnou v zmysle obžaloby v celom rozsahu.

Závažnosť konania obžalovanej, že táto narušila záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva, bola preukázaná najmä výpoveďou svedka-poškodeného Y. V., svedkov N. V. E. R. L., ako i ostatnými vykonanými dôkazmi.

Obžalobou bolo teda obžalovanej K.. E. N. kladené za vinu, že potom, ako poškodený Y. V. a právoplatne odsúdený R. L. na notárskom úrade JUDr. Pavla Jombíka v Banskej Bystrici podpísali Zmluvu o kúpe a dovoze vozidla Škoda Octavia Scout 4x4, rok výroby 2009 s príslušnou výbavou vozidla špecifikovanou v tejto zmluve a poškodený Y. V. v zmysle splnomocnenia zo dňa 12.02.2016 splnomocnil právoplatne odsúdeného R. L. k preprave vozidla a k vykonaniu úkonov spojených s kúpou a prepravou vozidla a za týmto účelom poškodený Y. V. odovzdal sumu 3.000,- € obžalovanej K.. E. N., ktorá sprevádzala právoplatne odsúdeného R. L. na stretnutie s poškodeným Y. V., nakoľko vystupovala ako účtovníčka spoločnosti zaoberajúcej sa dovozom vozidiel zo zahraničia a taktiež podpísala už uzatvorenú Zmluvu o kúpe a dovoze vozidla, avšak obaja obvinení nemali od začiatku v úmysle požadované auto pre poškodeného Y. V. doviesť, vozidlo pre poškodeného Y. V. nezabezpečili.

To, že poškodený Y. V., vyplatil zálohu za motorové vozidlo k rukám obžalovanej K.. N., potvrdili jednak samotný poškodený Y. V., jeho syn N. V., ako i R. L.K., z ktorého dôvodu súd považoval túto skutočnosť za preukázanú, pričom obranu obžalovanej, že peniaze prevzal R. L., považoval len za jej obrannú obhajobu.

R. L. v procesnom postavení svedka pred súdom navyše popísal, že všetko zorganizoval vtedy druh obžalovanej K. L., že to nebolo prvýkrát a poškodených obdobným spôsobom, by malo byť 12-13 ľudí. Vie to preto, lebo on pre K. L. chodil vyberať peniaze od ľudí obdobným spôsobom. Z toho je zrejmé, že aj v tomto prípade, už od počiatku nemal v úmysle požadované auto poškodenému doviesť.

Čo sa týka obžalovanej K.. N., aj jej úmysel dostať poškodeného do omylu je zrejmý, keďže ako potvrdili všetci svedkovia, táto pri stretnutí na ktoré išla s poškodeným, vystupovala ako účtovníčka spoločnosti zaoberajúcej sa dovozom vozidiel, pričom ako konkretizoval R. L., aký názov firmy táto uviedla pri vzájomnom predstavovaní si už sice nepamätal, ale určite uviedla názov, ktorý si vymyslela.

Súdom bolo tiež zistené, že poškodený Y. V. si v rámci civilného konania uplatňoval žalobou o zaplatenie sumy 3000 € voči pasívne legitimovanému v danom konaní, už právoplatne odsúdenému R. L.. Uvedené súd považuje za logické z toho hľadiska, že kúpnu zmluvu označenú ako „Zmluva o kúpe a dovoze vozidla zo zahraničia“ uzavreli zmluvné strany - kupujúci Y. V. a predávajúci R. L., ako dovozca zastupujúci kupujúceho. Bolo by nelogické, aby aktívne vecne legitimovaný žalobca sa v civilnom konaní bránil žalobou voči podpísanému „svedkovi“ K.. N., keď táto zmluvu neuzavrela, t.j. nebola zmluvnou stranou.

Zo spisového materiálu bolo zrejmé, že vykonateľný exekučný titul, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7C/152/2016 zo dňa 23. 03. 2017, bol podkladom pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 46Ek/715/2018, pričom vec bola pridelená súdnemu exekútorovi JUDr. Lucii Uliankovej, avšak pohľadávka vymožená nebola.

Na základe uvedeného podal poškodený Y. V. trestné oznámenie až v roku 2018, kedy síce v trestnom oznámení označil ako podozrivého R. L., avšak v zápisnici pri svojom výsluchu dňa 03. 07. 2018 tento uviedol, že účtovníčka menom E. N., bola prítomná, s tým že jej zálohu odovzdá, ale že chce potvrdenie o prevzatí zálohy. Na to táto uviedla, že by vedela vypísať potvrdenie o prevzatí peňazí, ale že nemá pri sebe pečiatku, tak nakoniec k vypísaniu nedošlo. Na stretnutie prišli obžalovaná a R. L. so Zmluvou o kúpe a dovoze vozidla zo zahraničia a taktiež splnomocnením, ktoré doklady mala pani N..

Evidentné teda je, obžalovaná vedela čo je predmetom zmluvy - dovoz auta zo zahraničia, navyše túto zmluvu podpísala ako svedkyňa, čo sama potvrdila na hlavnom pojednávaní, pričom nepoprela, že nebola účastníka samotného skutku. To čo popierala, bolo iba to, že ona neprevzala od poškodeného žiadne peniaze.

Z naznačeného je evidentné, že obžalovaná chcela buď seba alebo niekoho iného podvodným konaním obohatiť tým, že uviedla do omylu poškodeného Y. V. v otázke dovozu motorového vozidla spolupáchatelstvom spolu s už odsúdeným R. L., ktorého táto poznala, pretože jej pomáhal pri prestavbe domu a navyše R. L. pracoval pre jej druhu K. L., kedy teda obaja museli vedieť, kam idú a vopred za akým účelom. Následne potom čo poškodenému nebolo dodané motorové vozidlo, tento im volal, avšak obaja nedvíhali mobilné telefóny a prestali akoukoľvek formou komunikovať s poškodeným. Finančné prostriedky, ktoré poškodený odovzdal do rúk obžalovanej, ani ona ani odsúdený L., nevrátili.

Ak aj obžalovaná nemala reálny dosah na ovplyvnenie záležitostí súvisiacich s priamym dovozom vozidla, ktoré sľubuje a iba predstiera, že bude svojím vplyvom pôsobiť, prípadne na činnosť osoby, ktorá obstaráva danú vec, ale pre vybavenie veci nepodnikne nič a ani to nemá v úmysle, dopúšťa sa trestného činu podvodu podľa § 221 TZ, prípadne jeho pokusu podľa § 14 TZ. (R 14/2008).

Na margo veci súd dodáva, že sa voči obžalovanej K.. E. N. vedú viaceré trestné stíhania pre trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák., na obdobných skutkových základoch, tak ako to bolo v tomto prípade.

Zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zo správy o povesti na obžalovanú K.. E. N. podanej Mestom Banská Bystrica boli zistené len základné údaje o jeho osobe.

Doposiaľ bola 4-krát postihnutá za priestupky rôzneho charakteru, za čo jej boli uložené pokuty jednak v blokovom a rozkaznom konaní.

Z odpisu registra vyplynulo, že bola doposiaľ 1 krát súdne trestaná cudzím justičným orgánom.

U obžalovanej súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že viedla riadny život, za neexistencie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák.. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., bolo obžalovanej možné uložiť trest odňatia slobody od 1 roka až do 3 rokov a 4 mesiacov.

S prihliadnutím na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jeho nápravy, zároveň i s poukazom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, žiadnu priťažujúcu okolnosť, dospel súd k záveru, že účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie môže byť v danom prípade naplnený aj uložením mu podmieneného trestu odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 13 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov.

Poškodený Y. V. si v rámci prípravného konania uplatnil škodu vo výške 3000 €, v konaní pred súdom vo výške 2950 €, avšak súd vzhľadom na existenciu prekážky litispendencie, a to právoplatne rozhodnutej veci, pre rozsudok Okresného Rimavská Sobota sp. zn. 7C/152/2016 zo dňa 25. 10. 2016, nemohol rozhodovať v rámci adhézneho konania o uplatnenej škode.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.